

Brusel 11. prosince 2017
(OR. en)

15655/17

ECOFIN 1117
UEM 348

PRŮVODNÍ POZNÁMKA

Odesílatel:	Jordi AYET PUIGARNAU, ředitel, za generálního tajemníka Evropské komise
Datum přijetí:	7. prosince 2017
Příjemce:	Jeppé TRANHOLM-MIKKELSEN, generální tajemník Rady Evropské unie
Č. dok. Komise:	COM(2017) 823 final
Předmět:	SDĚLENÍ KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU, EVROPSKÉ RADĚ, RADĚ A EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANCE EVROPSKÝ MINISTR HOSPODÁŘSTVÍ A FINANČÍ

Delegace naleznou v příloze dokument COM(2017) 823 final.

Příloha: COM(2017) 823 final

V Bruselu dne 6.12.2017
COM(2017) 823 final

**SDĚLENÍ KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU, EVROPSKÉ RADĚ, RADĚ A
EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANCE**

EVROPSKÝ MINISTR HOSPODÁŘSTVÍ A FINANCÍ

1. ÚVOD

Předseda Juncker oznámil ve svém projevu o stavu Unie v roce 2017 a v doprovodném prohlášení o záměru případné vytvoření postu evropského ministra hospodářství a financí¹. Podle jeho slov by „komisař pro hospodářské a finanční záležitosti – v ideálním případě zároveň místopředseda – [...] měl převzít úlohu ministra hospodářství a financí. Zároveň by on či ona měl/a předsedat Euroskupině.“ Toto sdělení na uvedené oznámení navazuje. Vychází z rozpravy nad diskusním dokumentem o prohloubení hospodářské a měnové unie² a rozpracovává praktický postup. Zároveň vychází z názorů formulovaných ve zprávě pěti předsedů³ i názorů vyjádřených Evropským parlamentem⁴ a na eurosummitu konaném v říjnu 2011, na němž hlavy států nebo předsedové vlád již hovořili o možnosti volit stálého předsedu Euroskupiny⁵.

Současná struktura hospodářské a měnové unie je ve své podstatě složitá. Ve srovnání s měnovou politikou, která je pro členské státy eurozóny jednotná a pro občany snadno identifikovatelná, je hospodářská politika v zásadě řízena jednotlivými členskými státy a na její koordinaci na úrovni EU a eurozóny se podílí mnoho aktérů. Příslušné instituce se postupem času vyvíjely a zahrnují jak orgány EU, tak některé mezivládní subjekty. Tyto subjekty mají své vlastní předsedy nebo prezidenty, vytvořily si svůj vlastní systém odpovědnosti a svou činnost vyvíjejí uvnitř různých a někdy i vzájemně se překrývajících právních rámců. To vedlo ke vzniku složitých rozhodovacích procesů, jež byly často kritizovány za to, že nejsou dostatečně srozumitelné a účinné. Znamená to také, že ke zcela jednotnému uplatňování politik a nástrojů EU je zapotřebí mnoho koordinace mezi jednotlivými aktéry.

Jak bylo zdůrazněno ve zprávě pěti předsedů, představují efektivní správa a další posílení demokratické odpovědnosti zásadní prvky směřující k dokončení hospodářské a měnové unie. Vytvoření postu evropského ministra hospodářství a financí by v tomto směru představovalo další důležitý krok. Spojením stávajících funkcí na úrovni EU a sloučením úzce propojených nástrojů politiky by ministr napomohl vytvoření nových synergií, a tím zlepšil celkovou soudržnost a efektivnost tvorby hospodářské politiky EU. V mezích právního rámce EU by ministr rovněž přispěl k posílení transparentnosti tvorby politik EU, míry odpovědnosti vůči Evropskému parlamentu a vztahů s vnitrostátními orgány, aniž by při tom zasahoval do pravomocí členských států nebo do záležitostí, které se nejlépe řeší na vnitrostátní úrovni.

Komise v posledních letech v rámci sboru komisařů postupně zintenzivnila koordinaci ekonomických záležitostí. Za Junckerovy Komise byla úloha místopředsedů, mimo jiné v záležitostech týkajících se eura, evropského semestru koordinace hospodářských politik a sociálního dialogu, dále posílena tak, aby mohli svou funkci koordinátorů uplatňovat ještě více. To umožňuje

¹ Jean-Claude Juncker, předseda Evropské komise, Projev o stavu Unie 2017 ze dne 13. září 2017.

² COM(2017) 291 ze dne 31. května 2017.

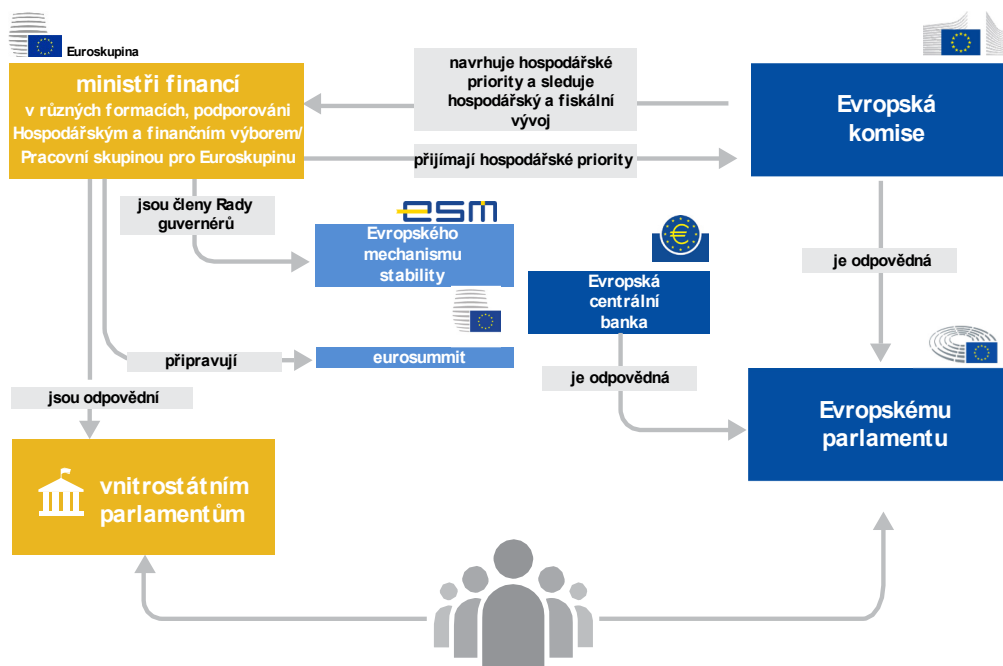
³ Dokončení evropské hospodářské a měnové unie, zpráva vypracovaná Jeanem-Claudem Junckerem v úzké spolupráci s Donaldem Tuskem, Jeroenem Dijsselbloemem, Mariem Draghim a Martinem Schulzem, ze dne 22. června 2015.

⁴ Ve svém usnesení ze dne 16. února 2017 k možnému vývoji a změnám současného institucionálního uspořádání Evropské unie Evropský parlament žádá, „aby se výkonná moc [Unie] soustředila v Komisi ve funkci ministra financí EU“.

⁵ Během eurosummitu konaného dne 26. října 2011 se hlavy států nebo předsedové vlád zemí eurozóny dohodli na desateru opatření ke zlepšení správy eurozóny. Shodli se, že rozhodnutí o tom, zda by měl být předseda Euroskupiny „volen z řad členů Euroskupiny, nebo být stálým předsedou sídlícím v Bruselu, bude přijato na konci mandátu stávajícího předsedy“.

ucelený pohled na široké spektrum témat souvisejících hned s několika politickými portfolii a jejich příslušnými útvary.

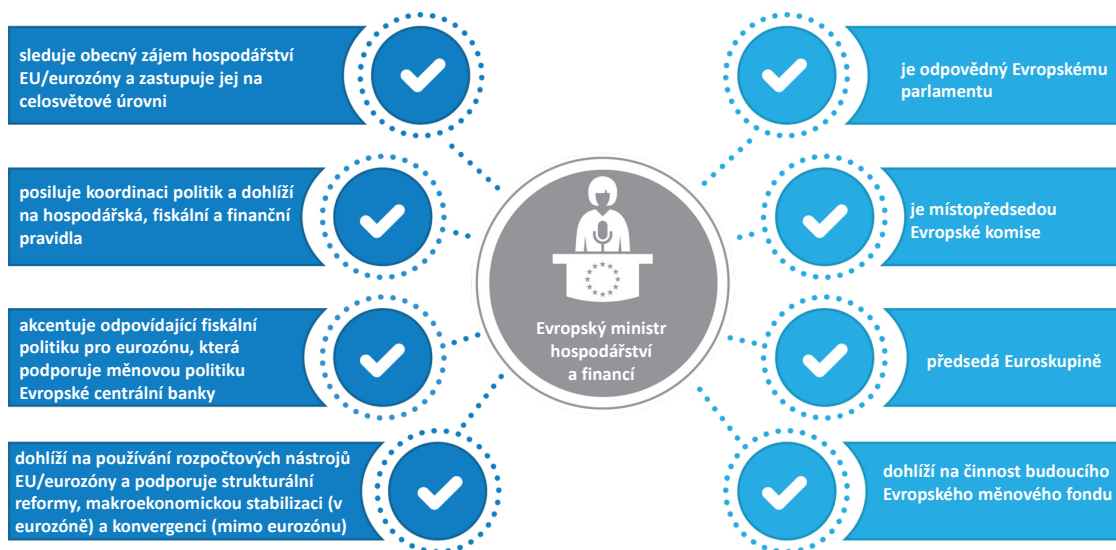
Současná správa hospodářské a měnové unie je složitá.

Zdroj: Evropská komise

V tomto sdělení Komise popisuje, jakou úlohu by budoucí evropský ministr hospodářství a financí mohl zastávat ve struktuře správy hospodářské a měnové unie. Sdělení v tomto smyslu podrobně uvádí hlavní funkce evropského ministra hospodářství a financí, podává nástin institucionálního uspořádání, v němž by ministr pracoval, a stanoví pro zřízení této nové pozice potenciální harmonogram. Popisuje zejména přidanou hodnotu definitivního sloučení funkce místopředsedy Komise odpovědného za hospodářskou a měnovou unii s funkcí předsedy Euroskupiny a zdůrazňuje, že toto sloučení lze provést i v rámci stávajících Smluv Unie.

Možné povinnosti evropského ministra hospodářství a financí v konečné podobě

Zdroj: Evropská komise

2. FUNKCE EVROPSKÉHO MINISTRA HOSPODÁŘSTVÍ A FINANČÍ: ZAJIŠTĚNÍ SOUDRŽNOSTI A ÚČINNOSTI

Možné hlavní funkce evropského ministra hospodářství a financí jsou v konečné podobě popsány níže. Spojení těchto funkcí by napomohlo posílení celkové soudržnosti a účinnosti tvorby hospodářské politiky EU.

Jedná v obecném zájmu hospodářství EU a eurozóny a zastupuje ho na celosvětové úrovni

V současné době není společný zájem EU a eurozóny stále ještě dostatečně zastoupen ve veřejné diskusi a v rozhodování na celoevropské úrovni. Přestože je měnová politika na úrovni eurozóny centralizována, rozpočtové, daňové a odvětvové politiky, odrážející vnitrostátní pravomoci a podmínky, jsou všechny decentralizované, takže bezprostředně ani nutně neodrážejí sdílené priority. Vydávání doporučení týkajícího se hospodářské politiky eurozóny v rámci evropského semestru koordinaci politik eurozóny v posledních letech zlepšilo. Jeho provádění však závisí na kolektivní vůli členských států a koordinace politik vyžaduje neustálé vedení a sledování na úrovni EU.

Současně s tím se euro sice stalo vůdčí světovou měnou, ale jeho zastoupení v celosvětovém měřítku je stále značně fragmentované. Euro se od svého zavedení stalo druhou nejpoužívanější měnou na světě. Nicméně v mezinárodních finančních institucích, jako je Mezinárodní měnový fond, není eurozóna zastoupena jako jediný subjekt. Vnější ekonomické zastoupení EU a eurozóny je v současné době rozpolcené, neboť různé úlohy jsou přiděleny Komisi, Evropské centrální bance, předsedovi Euroskupiny a předsednictví Rady EU. Toto roztržité zastoupení často způsobuje, že eurozóna na světové scéně plně nevyužívá své politické a hospodářské váhy.

Evropský ministr hospodářství a financí by mohl přispět k lepšímu prosazování obecného zájmu hospodářství Unie a eurozóny, a to jak na unijní, tak na celosvětové úrovni. S postem ministra by byla na úrovni EU v oblasti hospodářské, fiskální a finanční politiky zároveň vytvořena pozice hlavního prostředníka orgánů a institucí EU, členských států a široké veřejnosti. Ministr by rovněž přirozeně převzal funkci vnějšího zastoupení eurozóny⁶.

Posiluje koordinaci politik a dohlíží na hospodářská, fiskální a finanční pravidla

V důsledku hospodářské a finanční krize došlo v EU ke značnému posílení koordinace hospodářských politik. Evropský semestr je průběžně zdokonalován tak, aby podporoval reformy a jejich provádění. Nedávno zřízený Útvar Komise na podporu strukturální reformy poskytuje technickou podporu členským státům, která jim má v tomto úsilí pomáhat. K tomu přispěly i další iniciativy na úrovni EU, které se mimo jiné týkaly řešení nezaměstnanosti mladých lidí či boje proti daňovým únikům, a nedávné vyhlášení evropského pilíře sociálních práv. EU rovněž podnikla rozhodné kroky směrem k unii kapitálových trhů a k dokončení bankovní unie; v obojím je ovšem třeba pokračovat. Nicméně provádění reforem v členských státech je stále nerovnoměrné. Existují také nevyužitá možností, pokud jde o lepší koordinaci a čerpání vzájemných zkušeností, a vzhledem k měnícím se podmínkám je neustále zapotřebí uvádět vnitrostátní priority do souladu s prioritami EU.

⁶ Viz také dokument COM(2015) 602 final ze dne 21. října 2015 se sdělením o plánu na vytvoření jednotnějšího vnějšího zastoupení eurozóny v mezinárodních fórech a dokument COM(2015) 603 final ze dne 21. října 2015 s návrhem Komise na rozhodnutí Rady, kterým se stanoví opatření s cílem vytvořit postupně jednotné zastoupení eurozóny v Mezinárodním měnovém fondu.

Evropský ministr hospodářství a financí by mohl navázat na výsledky, kterých Komise spolu s členskými státy již dosáhla, a přispět tak k dalšímu posílení koordinace hospodářských politik a zajistit jednotnost v rámci všech oblastí politiky. V rámci úzkého bilaterálního a multilaterálního dialogu s vnitrostátními orgány a Evropským parlamentem by ministr mohl prosazovat koordinaci a provádění reforem v členských státech. Jelikož se účinky strukturálních reforem mohou pozitivně přelévat z jednoho členského státu do druhého, ministr by zajistil přidanou hodnotu tím, že by sledoval optimální agendu reforem pro celou EU a eurozónu⁷.

Akcentuje odpovídající fiskální politiku eurozóny na podporu měnové politiky Evropské centrální banky

Společně s měnovou politikou hraje fiskální politika hlavní úlohu při stabilizaci makroekonomického prostředí a zároveň slouží širším cílům udržitelnosti veřejných financí a přerozdělování⁸.

Komise pravidelně vydává doporučení Radě k fiskální politice členských států, přičemž zohledňuje flexibilitu zakotvenou ve stávajícím souboru fiskálních pravidel EU⁹. V posledních letech se Komise a Rada rovněž více zaměřují na celkovou orientaci fiskální politiky eurozóny, pokud jde o obecný zájem eurozóny a kolektivní odpovědnost za eurozónu jako celek¹⁰. Úspěšné provádění odpovídající celkové orientace fiskální politiky pro eurozónu však vyžaduje individuální i kolektivní vůli členských států spolupracovat.

Evropský ministr hospodářství a financí by mohl pomoci s vymezením a uplatňováním odpovídající fiskální politiky pro celou eurozónu. Jako člen Komise by ministr koordinoval sledování fiskálních politik členských států, přičemž by zajišťoval fiskální udržitelnost a uplatňoval Pakt o stabilitě a růstu s ekonomickými závěry, jež tato pravidla předjímají. Součástí této jeho činnosti by bylo i posuzování vhodnosti orientace fiskální politiky eurozóny, čímž by ministr přispíval k hledání rovnováhy mezi fiskálními zájmy členských států a nejlepším řešením pro eurozónu jako celek. Jeho dalším úkolem by bylo prosazovat kvalitu a požadavek na co nejlepší složení veřejných financí, jakož i fungování vnitrostátních fiskálních rámců s cílem maximalizovat jejich dopad na růst a zaměstnanost. V tomto ohledu by ministr vycházel ze stanovisek Evropské fiskální rady¹¹ a stal se hlavním prostředníkem pro fiskální rady členských států.

Dohlíží na používání rozpočtových nástrojů EU a eurozóny, včetně nástrojů na podporu reforem, makroekonomické stabilizace a konvergence

Rozpočet EU a další rozpočtové nástroje EU a eurozóny již hrají strategickou úlohu při podpoře členských států EU v jejich snaze o konvergenci, dlouhodobý růst, investice a finanční stabilitu.

⁷ COM(2017) 825 a COM(2017) 826 ze dne 6 prosince 2017.

⁸ Také prohlášení vedoucích představitelů skupiny G-20 ze dne 8. července 2017 zdůraznilo, že fiskální politiku je vedle politiky měnové a strukturální nutné využívat individuálně a kolektivně k dosažení cíle spočívajícího v silném, udržitelném a vyváženém růstu podporujícím začlenění a současně k posílení hospodářské a finanční stability.

⁹ COM(2015) 12 final ze dne 13. ledna 2015.

¹⁰ „Orientace fiskální politiky“ se obvykle chápe jako směřování, které fiskální politice dodávají diskreční rozhodnutí vládních institucí o daních a výdajích. Určuje roli, již fiskální politika hraje v hospodářském cyklu. Správně koncipovaná aktivnější fiskální politika může zejména ve spojení s reformami a podporou investic a dále s pomocí budoucí funkce fiskální stabilizace přispět k rychlejšímu snižování nezaměstnanosti v krátkodobém horizontu, ale také povzbudit střednědobý (potenciální) růst v eurozóně. Viz také COM(2016) 727 final ze dne 16. listopadu 2016.

¹¹ Tato rada je nezávislým poradním orgánem Komise ve fiskálních záležitostech, jehož účelem je zajistit informovanější veřejnou diskusi a intenzivnější koordinaci vnitrostátních fiskálních politik.

Přibližně polovina finančních prostředků EU je v současné době vyčleňována na konkrétní projekty prostřednictvím pěti evropských strukturálních a investičních fondů. Vazba mezi těmito fondy a prioritami evropského semestru byla během let posílena za účelem podpoření sdílených priorit. Opatření podporovaná z rozpočtu EU doplňuje řada nástrojů a subjektů na evropské úrovni a na úrovni eurozóny, např. Evropská investiční banka a Evropský mechanismus stability. Krize nicméně ukázala, že struktura a objem veřejných financí EU dosud plně neodrážejí zvláštní potřeby eurozóny. Přestože EU a eurozóna v posledních letech zvýšily svou úvěrovou kapacitu, jejich potenciál k zajištění makroekonomické stabilizace a podpoře konvergence je stále omezený¹². Komise dnes výhledově navrhuje řadu nových rozpočtových nástrojů pro stabilní eurozónu v unijním rámci¹³.

Evropský ministr hospodářství a financí by koordinoval využívání příslušných rozpočtových nástrojů EU a eurozóny a maximalizoval jejich dopad, aby podpořil sdílené priority. Ministr by se snažil zajistit, aby tyto nástroje byly využívány jednotně a efektivně a trvale by usiloval o součinnost při jejich provádění v úzké spolupráci s odpovědnými komisaři a veřejnými orgány na všech úrovních. Mimořádně důležitým úkolem by byla koordinace činnosti Komise v oblasti investičního plánu pro Evropu¹⁴. V této své funkci by se ministr rovněž staral o vztahy Komise s Evropskou investiční bankou.

3. INSTITUCIONÁLNÍ HLEDISKA: DEMOKRATICKÁ ODPOVĚDNOST A LEGITIMITA

Nová pozice evropského ministra hospodářství a financí může přispět k dalšímu zjednodušení správního rámce EU a posílení evropského rozměru tvorby hospodářské politiky. Zamýšlená kumulace funkcí – tj. člena Komise a předsedy Euroskupiny – je ve své podstatě možná již v rámci stávajících Smluv. V článku 2 Protokolu (č. 14) o Euroskupině, který je ke Smlouvám připojen, je uvedeno, že „[m]inistři členských států, jejichž měnou je euro, volí na dva a půl roku většinou hlasů těchto členských států předsedu¹⁵.“ Ministr by svým postem nevytvořil žádnou novou nadnárodní byrokratickou úroveň, ani by nezasahoval do vnitrostátních pravomocí. Spojením stávajících funkcí a dostupných odborných znalostí na úrovni EU by napomohl vytvoření synergií, a tím přispěl k nastolení účinnějšího správního rámce.

Ministr jako místopředseda Komise

Vzhledem k tomu, že institucionální rolí Komise je prosazovat obecný zájem, mohl by se úlohy evropského ministra hospodářství a financí zhostit místopředseda Komise. To by umožnilo vytvoření postu jediného zástupce hospodářských a fiskálních zájmů celé EU a eurozóny se silným mandátem, který by se stal hlavní referenční osobou jak uvnitř, tak vně Komise.

¹² Viz také diskusní dokument Komise o budoucnosti financí EU (COM(2017) 358) ze dne 28. června 2017.

¹³ COM(2017) 822 ze dne 6. prosince 2017.

¹⁴ Investiční plán pro Evropu Komise odstartovala společně s Evropskou investiční bankou, aby podpořila soukromé investice do hospodářství EU a odstranila překážky, jež těmto investicím brání. Prvních významných výsledků bylo dosaženo mobilizací investic, jejichž výše prozatím dosahuje 251 miliard EUR.

¹⁵ Ministři Euroskupiny by pouze museli prostou většinou změnit své pracovní postupy, které jsou schvalovány neformálně. Tyto postupy v současné době vycházejí z předpokladu, že kandidáti na úřad předsedy musí zastávat post ministra financí členského státu.

Ministr by mohl řídit a koordinovat hned několik politických portfolií a útvarů Komise. Zastupoval by Komisi bez hlasovacího práva na zasedáních Rady guvernérů Evropské centrální banky, jak je stanoveno v čl. 284 odst. 1. Smlouvy o fungování Evropské unie. Byl by také odpovědný za sociální dialog na úrovni EU a za vztahy s hlavními zúčastněnými stranami.

Ministr jako předseda Euroskupiny

Evropský ministr hospodářství a financí by mohl být zvolen předsedou Euroskupiny, který by zohledňoval zájmy celé eurozóny. Euroskupině doposud předsedal ministr financí některého členského státu eurozóny. Jako předseda Euroskupiny by ministr představil obecné politické směřování i celkovou strategii eurozóny a snažil se pro ně hledat konsensus tím, že by pomáhal vyvažovat názory ministrů členských států a uvádět je do souladu se sdílenými prioritami na úrovni eurozóny a EU. Ministr by rovněž zajišťoval jednotnou přípravu zasedání eurosummitů.

Úloha Euroskupiny a jejího předsedy v průběhu času

Euroskupina je neformální orgán, v němž ministři financí členských států eurozóny jednají o záležitostech v rámci svých sdílených odpovědností souvisejících s eurem. Jejím hlavním úkolem je zajišťovat úzkou koordinaci hospodářských politik členských států eurozóny při plném respektování pravomocí svěřených Radě podle článku 121 SFEU.

Evropská rada schválila vytvoření Euroskupiny dne 13. prosince 1997¹⁶. Rada ve svém usnesení o koordinaci hospodářských politik dospěla k závěru, že „ministři států eurozóny se mohou neformálně scházet, aby jednali o otázkách spojených s jejich sdílenou zvláštní odpovědností za jednotnou měnu.“ Euroskupina uspořádala své první zasedání dne 4. června 1998. V prvních letech Euroskupině předsedalo rotující předsednictví Rady s výjimkou případů, kdy předsednictví Rady právě zastával členský stát mimo eurozónu a kdy se předsedou stala ta země eurozóny, na niž připadalo příští předsednictví Rady.

Dne 10. září 2004 Euroskupina rozhodla, že si zvolí stálého předsedu na období dvou let. Na neformálním zasedání Rady ECOFIN konaném v nizozemském Scheveningenu byl prvním stálým předsedou Euroskupiny zvolen Jean-Claude Juncker.

Dne 1. prosince 2009 vstoupil spolu s Lisabonskou smlouvou v platnost protokol č. 14 o Euroskupině. Ten stanoví, že ministři členských států, jejichž měnou je euro, se spolu neformálně scházejí, aby mohli diskutovat o otázkách spojených se zvláštní odpovědností, kterou sdílejí v oblasti jednotné měny, a že si prostou většinou hlasů volí na dva a půl roku předsedu.

Od října 2008 se konala pravidelná setkání hlav států nebo předsedů vlád zemí eurozóny. Na svém zasedání dne 26. října 2011 se hlavy států nebo předsedové vlád zemí eurozóny dohodli, že rozhodnutí o tom, zda by měl být předseda Euroskupiny „volen z řad členů Euroskupiny, nebo být stálým předsedou sídlícím v Bruselu, bude přijato na konci mandátu stávajícího předsedy“. Bylo rovněž dohodnuto, že zasedání Euroskupiny bude připravovat Pracovní skupina pro Euroskupinu s využitím odborných znalostí, jež poskytne Komise. Zároveň bylo upřesněno, že Pracovní skupině pro Euroskupinu bude předsedat stálý předseda se sídlem v Bruselu, volený v zásadě ve stejnou dobu jako předseda Hospodářského a finančního výboru, a to na období dvou let, které lze prodloužit.¹⁷

¹⁶ Evropská rada, závěry předsednictví, Lucemburk, 12.–13. prosince 1997.

¹⁷ V květnu 2013 Francie a Německo rovněž předložily společný dokument „Společné budování silnější Evropy stability a růstu“. Navrhly v něm posílit správu eurozóny „po příštích evropských volbách. [...] To by mohlo zahrnovat: [...] stálého předsedu Euroskupiny“.

Euroskupina by mohla souhlasit s tím, že ministra zvolí svým předsedou na celé období mandátu Komise. To by bylo v souladu s povinnostmi ministra jakožto člena Komise, který zastupuje obecný zájem, a nevyžádalo by si revizi Smluv¹⁸.

Evropskému ministrovi by byl při přípravě zasedání Euroskupiny nápomocen stálý předseda Hospodářského a finančního výboru / Pracovní skupiny pro Euroskupinu spolu se sekretariátem využívajícím veškerých dostupných odborných znalostí. Tím se zajistí, že nebudou vytvořeny žádné nové ani duplikovány žádné stávající struktury¹⁹.

Dohlíží na činnost Evropského měnového fondu

Předseda Euroskupiny v současné době předsedá Radě guvernérů Evropského mechanismu stability. Tento mechanismus byl na mezivládní bázi zřízen během krize k tomu, aby poskytoval podporu členským státům čelícím finančním potížím. V návaznosti na Evropský mechanismus stability dnes Komise navrhuje začlenit Evropský měnový fond do právního rámce Unie²⁰.

Jako předseda Euroskupiny by tedy ministr předsedal i Radě guvernérů Evropského měnového fondu. Ministr by přitom vykonával neutrální úlohu, neboť by vyváženým způsobem přihlížel k zájmům akcionářů Evropského měnového fondu.

Odpovědnost Evropskému parlamentu

Komise je odpovědná Evropskému parlamentu. Členové Komise rovněž aktivně jednají s Evropským parlamentem o hospodářských a fiskálních záležitostech, zejména prostřednictvím hospodářských dialogů stanovených v balíčku šesti právních aktů a balíčku dvou právních aktů²¹. Euroskupina a Evropský mechanismus stability s Evropským parlamentem spolupracují dobrovolně.

Ministr by byl odpovědný Evropskému parlamentu ve všech otázkách souvisejících s jeho funkcemi a byl by rovněž k dispozici pro dialog s vnitrostátními parlamenty. Jako člen sboru komisařů by byl ministr podroben slyšení v Evropském parlamentu. Po hlasování o udělení souhlasu by byl jmenován součástí sboru členů Komise. Nadále by vedl pravidelný dialog s Evropským parlamentem a s parlamenty vnitrostátními. Kromě toho by v souladu se stávajícím postupem posuzování návrhů rozpočtových plánů členských států eurozóny mohly vnitrostátní parlamenty ministra požádat, aby jim předložil stanovisko Komise k příslušnému návrhu rozpočtového plánu.

¹⁸ Na činnosti Euroskupiny se podílí Komise, jak stanoví protokol č. 14 připojený ke Smlouvám. V čl. 17 odst. 1 SEU je vymezeno poslání Komise, spočívající v podpoře obecného zájmu Unie ve všech jejích činnostech. Z primárního práva Unie tedy jasně vyplývá, že úkoly člena Komise a jeho zapojení do činnosti Euroskupiny nejsou neslučitelné.

¹⁹ Práci Euroskupiny připravuje Pracovní skupina pro Euroskupinu (EWG). Skupina EWG a Hospodářský a finanční výbor (EFC) mají od roku 2012 stálého předsedu. Předsedovi výboru EFC a skupiny EWG poskytuje zázemí Rada a je mu nápomocen sekretariát, většinu jehož zaměstnanců poskytuje ze svých řad Komise. Tato organizace umožnila vytvoření synergií a ukázalo se, že je účinná. Po vytvoření postu evropského ministra hospodářství a financí by bylo možné tuto organizaci dále rozvíjet.

²⁰ COM(2017) 827 ze dne 6. prosince 2017.

²¹ Nařízení č. (EU) č. 1173/2011, 1174/2011, 1175/2011, 1176/2011, 1177/2011, 472/2013 a 473/2013.

4. ZÁVĚRY

Komise se domnívá, že pozice evropského ministra hospodářství a financí by představovala důležitý institucionální krok směrem k soudržnější, efektivnější a odpovědnější správě ekonomických záležitostí Evropské unie.

Vyzývá Evropský parlament a Radu, jakož i členské státy, aby se zamyslely nad úvahami vyjádřenými v tomto sdělení a dospěly ke konsensu na poli diskuse o prohlubování hospodářské a měnové unie, s níž počítá agenda lídrů.

V rámci stávajících Smluv by bylo možné tuto pozici vytvořit postupně podle následujícího harmonogramu:

- Funkce ministra jakožto místopředsedy Komise by mohla být zavedena spolu se jmenováním příští Komise v listopadu 2019.
- Euroskupina by se mohla dohodnout, že si ministra zvolí svým předsedou na dvě po sobě jdoucí funkční období, čímž by vyjádřila souhlas s tím, že jeho mandát uvede do souladu s mandátem Komise.